

ста. Ако, понекогашъ, и да ни са попадне на срѣща планина, то отъ нея ние пакъ слазяме на равнина. Но, както и да е, а азъ разгатнахъ тая гатанка твърде скоро. Въ тая работа ми помогна пакъ мухата. А може, мислѣхъ си азъ, и на мухата са чини, че тя върви се по равнина, защото и тя види лебеницата така също не цѣла, както и човѣкътъ земята. Това е така, мухата не може да види сичката лебеница, както и човѣкътъ не може да види сичката земя; тя види най-много единъ пкрстъ надалечъ отъ себѣ си, а не повече. И наистина, такова мъничко мѣстенце на лебеницата ни са чини бато да е плоско; кръговината (окръгlostъта) на такова малко мѣстенце и човѣкътъ не може да забѣлѣжи. На, ето защо не е за чудо, че човѣкътъ не може да види тая кръговина и на земята; не е за чудо, че и на човѣкътъ нашата земя са чини, като да е плоска. А това произлазя отъ туй, че човѣкътъ може да види около себѣ си твърде малко пространство; той види само единъ част надалечъ, а не повече; а такова мъничко мѣстенце, наистина, са чини човѣку плоско, а не обочесто. А ако са попадне на това мѣсто планина, то тя е за земята се едно, както и пкчиците на лебеницата за лебеницата. За мухата тие пкчици може да сж и голѣми, а за лебеницата тие сж до толкова малки, щото човѣкътъ не може и да ги види. Такива също, както ми са чини, сж и планините за земята. За насъ сж тие, понекогашъ, и твърде голѣми, а за земята не сж ни по-голѣми, ни по-малки отъ пкчките на лебеницата. И така, азъ и до това

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ТУРНОВО